

Súd: Okresný súd Rimavská Sobota
Spisová značka: 13C/148/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6914204613
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 08. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martina Koreňová
ECLI: ECLI:SK:OSRS:2014:6914204613.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Rimavská Sobota sudkyňou JUDr. Martinou Koreňovou v právnej veci navrhovateľa: Orange Slovensko a.s., Ul. Metodova č. 8, Bratislava, IČO: 35 697 270, zastúpený Bobák, Bollová a spol. s r.o. so sídlom v Bratislave, Ul. Dr. VI. Celmentisa č. 10, IČO 35 855 673 proti odporkyni: Š. V., W.. XX.XX.XXXX, M. F. M., G.. Š. Č.. XXX, t.č. bytom T. Č.. X, A., za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporkyne: Združenie na ochranu spotrebiteľov OBRANA so sídlom v Košiciach, Park Angelinum č. 2, IČO 42 326 923, zastúpený Mgr. Petrom Masarovičom, advokátom so sídlom v Košiciach, Park Angelinum č. 2, IČO 40 260 194 o zaplatenie sumy 816,68 eur s prísl. takto

rozhodol:

Odporkyňa je povinná zaplatiť navrhovateľovi sumu vo výške 519,68 eur spoločne s úrokom z omeškania vo výške 8,75 % ročne zo sumy 519,68 eur od 26.01.2013 do zaplatenia do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Návrh vo zvyšnej časti z a m i e t a .

Odporkyňa je povinná nahradiť navrhovateľovi trovy konania vo výške 13,22 eur predstavujúce súdny poplatok a trovy konania vo výške 38,92 eur predstavujúce

trovy právneho zastúpenia do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku a to právnemu zástupcovi navrhovateľa.

odôvodnenie:

Navrhovateľ sa svojím návrhom zo dňa 02.04.2014 domáhal proti odporkyni zaplatenia sumy 816,68 eur z toho dôvodu, že odporkyňa nezaplatila navrhovateľovi za poskytnuté elektronické komunikačné služby cenu vo výške 519,68 eur a tiež nezaplatila vzniknutú škodu, ktorá mu vznikla za odpredaný mobilný telefón a predstavuje rozdiel medzi predajnou cenou mobilného telefónu a jeho akciovou cenou, t. j. sumu vo výške 297,- eur. Súčasne žiadal priznať aj úroky z omeškania vo výške 8,75 % ročne z celej dlžnej sumy 816,68 eur od 26.01.2013 až do zaplatenia.

Navrhovateľ vo svojom návrhu uviedol, že odporkyňa s ním uzavrela Zmluvy o pripojení č. E. zo dňa 13.09.2011 a č. E. zo dňa 21.01.2011 vrátane dodatkov k nim, na základe ktorých poskytoval odporkyni elektronické komunikačné služby.

Pri uplatňovaní svojho nároku na cene služieb vo výške 519,68 eur vychádzal navrhovateľ z neuhradených faktúr a to z faktúr č.XXXXXXXXXX zo dňa 17.09.2012 na sumu 62,22 eur, č.XXXXXXXXXX zo dňa 17.09.2012 na sumu 91,07 eur, č.XXXXXXXXXX zo dňa 17.10.2012 na sumu 40,55 eur, č. 5181559412 zo dňa 17.10.2012 na sumu 298,50 eur, č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 17.11.2012

na sumu 23,36 eur a č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 17.11.2012 na sumu 3,98 eur, čo spolu predstavuje sumu na službách vo výške 519,68 eur.

Pri uplatňovaní svojho nároku na náhradu škody vo výške 124,- eur vychádzal navrhovateľ z tej skutočnosti, že odporkyňa porušila svoju zmluvnú povinnosť zotrvať v zmluvnom vzťahu počas doby viazanosti a povinnosť riadne a včas uhrádzať svoje splatné záväzky.

Súd výzvou zo dňa 03.06.2014 č. 13C/148/2014-39 vyzval odporkyňu, aby sa vyjadrila k návrhu, pričom jej riadne doručil návrh vrátane predložených príloh k návrhu a procesného poučenia. Odporkyňa výzvu súdu prevzala dňa 12.06.2014 a v určenej lehote 15 dní sa k návrhu nevyjadrila.

Vo veci ide o drobný spor (§ 200ea O. s. p.), a preto súd rozhodol bez nariadenia pojednávania (§ 115a ods. 2 O. s. p.) a dňa 05.08.2014 vo veci verejne vyhlásil rozsudok.

Elektronickým podaním doručeným súdu dňa 16.06.2014 vstúpil do konania podľa ust. § 93 ods. 2 O.s.p. vedľajší účastník Združenie na ochranu spotrebiteľov OBRANA a to na podporu odporkyne. Vo vyjadrení k návrhu zo dňa 15.07.2014 vedľajší účastník uviedol, že vstupuje do konania iba v časti nároku na náhradu škody vo výške 297,- eur, ktorý je uplatnený v rozpore so spotrebiteľským právom, keďže ohľadne zvyšného nároku (cena služieb) spotrebiteľské práva porušované nie sú. Poukázal na to, že hoci sa navrhovateľ snaží presadiť, že sumu 297,- eur požaduje ako nárok na náhradu škody, v skutočnosti ju naďalej požaduje ako zmluvnú pokutu, len ju modifikuje na výšku rozdielu medzi trhovou cenou a akciovou cenou mobilného telefónu. Princiálne porušenie záväzku viazanosti môže navrhovateľovi spôsobiť škodu, ale musí ísť o skutočnú škodu. Samotné uzavretie kúpnej zmluvy, podľa ktorej si účastníci dohodli akciovú cenu mobilného telefónu, nemôže spôsobiť navrhovateľovi škodu, ide len o dohodnutú kúpnu cenu. Rozdiel medzi trhovou

a akciovou cenou tak nie je následkom protiprávneho úkonu odporkyne, ale výsledkom zmluvnej dohody medzi navrhovateľom a odporkyňou.

K vstupu vedľajšieho účastníka do konania súd uvádza, že pokiaľ vedľajší účastník konštatoval, že uplatnené nároky (nárok na zaplatenie ceny služieb a nárok na náhradu škody) sú právne samostatné a preto navrhuje nárok na náhradu škody zamietnuť a zvyšný nárok vylúčiť na samostatné konanie súd uvádza, že obidva uplatnené nároky t.j. nárok na zaplatenie ceny poskytnutých služieb ako aj nárok na náhradu škody spolu skutkovo súvisia, sú odvodzované od tohto istého právneho úkonu (zmluva o pripojení vrátane dodatku) a týkajú sa tých istých účastníkov, preto potom súd nevidel dôvod na vylúčenie nároku na zaplatenie ceny služieb na samostatné konanie.

Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s návrhom, faktúrami, pokusom o pokonávku zo dňa 11.01.2013, Zmluvami o pripojení č. E. zo dňa 13.09.2011, č. E. zo dňa 21.01.2011, s dodatkami k týmto zmluvám, Všeobecnými podmienkami spoločnosti Orange Slovensko, a.s. (ďalej len VP).

Súd na základe uzavretých zmlúv o pripojení a dodatkov k nim k tejto zmluve zistil, že odporkyňa obdržala od navrhovateľa mobilný telefón LG GT 405 vrátane príslušnej SIM karty, a mobilný telefón Nokia C5-03.

V súvislosti s uzavretými zmluvami o pripojení vyhotovil navrhovateľ odporkyňi nasledovné faktúry za cenu služieb :

fa. č. .XXXXXXXXXX zo dňa 17.09.2012 na sumu 62,22 eur, č.XXXXXXXXXXX zo dňa 17.09.2012 na sumu 91,07 eur, č.XXXXXXXXXXX zo dňa 17.10.2012 na sumu 40,55 eur, č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 17.10.2012 na sumu 298,50 eur, č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 17.11.2012 na sumu 23,36 eur a č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 17.11.2012 na sumu 3,98 eur, čo spolu predstavuje žalovanú sumu na službách vo výške 519,68 eur. Keďže odporkyňa nezaplatila cenu služieb súd tento nárok považoval za dôvodný v zmysle ust. § 43 ods. 1 písm. a/ Zák.č. 351/2011 Z.z. o elektronických komunikáciách a zaviazal odporkyňu na zaplatenie ceny za poskytnuté verejné služby podľa zmlúv o pripojení.

Z pokusu o pokonávku zo dňa 11.01.2013 súd zistil, že navrhovateľ vyzval odporkyňu na zaplatenie ceny za poskytnuté elektronické komunikačné služby a zmluvnej pokuty, resp. náhrady škody v lehote do 25.01.2013. Z návrhu navrhovateľa súd zistil, že odporkyňa si voči navrhovateľovi svoj peňažný záväzok na doručení pokusu o pokonávku, nesplnila.

Súčasne si navrhovateľ uplatnil aj nárok na náhradu škody vo výške 297,- eur (171,- eur + 126,- eur) Zo skutkového vymedzenia nároku navrhovateľa na náhradu škody vyplýva, že sa tejto škody domáha z dôvodu porušenia povinnosti odporkyne zotrvať v zmluvnom vzťahu s ním po dobu minimálne 24 mesiacov. Takto skutkovo vymedzený nárok na náhradu škody je potrebné právne posudzovať podľa § 420 ods.1 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého predpokladom vzniku tzv. všeobecnej občianskoprávnej zodpovednosti podľa § 420 OZ je:

1. protiprávny úkon,
2. spôsobenie škody,
3. príčinná súvislosť medzi protiprávnym úkonom a škodou,
4. zavinenie.

Občianskoprávna zodpovednosť za škodu môže vzniknúť z porušenia zmluvných alebo iných záväzkových povinností, vtedy ide o tzv. zmluvnú alebo záväzkovú zodpovednosť. Môže však vzniknúť aj z porušenia iných zákonom uložených povinností,

vtedy ide o tzv. mimozáväzkovú zodpovednosť. Ustanovenie § 420 o všeobecnej zodpovednosti za škodu možno aplikovať tak na prípady záväzkovej, ako aj mimozáväzkovej zodpovednosti.

Pre vznik zodpovednosti za škodu je nevyhnuté kumulatívne splnenie všetkých vyššie uvedených 4 predpokladov. Pri neexistencii čo len jedného z nich zodpovednosť za škodu nie je daná.

V prejednávanej veci zo strany navrhovateľa nesúceho dôkazné bremeno nebolo preukázané už splnenie predpokladu uvedeného v bode 1. Vychádzajúc zo skutkového vymedzenia návrhu, navrhovateľ nepreukázal, že odporkyňa v zmluvnom vzťahu nezotrvala po dobu 24 mesiacov.

Pri tomto závere súd vychádza z toho, že spôsob ukončenia zmluvy o pripojení je uvedený v Článku 4 (Doba platnosti a ukončenie Zmluvy) Všeobecných podmienok poskytovania verejných elektronických komunikačných služieb (ďalej len VP), ktoré sú súčasťou zmluvy.

Podľa bodu 4.1 týchto VP platnosť zmluvy zaniká a) dohodou zmluvných strán, b) odstúpením od zmluvy, c) výpoveďou zmluvy, d) smrťou alebo zánikom účastníka.

VP ďalej upravujú podrobnejšie zánik zmluvy z jednotlivých vyššie uvedených dôvodov.

Podľa Článku 2 VP (Zmluva o pripojení. Aktivácia Služieb) bodu 2.1 - spoločnosť Orange Slovensko poskytuje Služby na základe Zmluvy uzatvorenej v písomnej podobe.

Podľa Článku 2 bodu 2.6 VP - zmluva je uzatvorená dňom jej podpísania.

Podľa § 40 ods.2 Občianskeho zákonníka - písomne uzavretá dohoda sa môže zmeniť alebo zrušiť iba písomne.

V prejednávanej veci navrhovateľ písomné ukončenie písomne uzavretej zmluvy o pripojení nepreukázal. Treba teda uzavrieť, že k platnému ukončeniu zmluvy s odporcom preukázané nebolo a teda odporkyňa svoj záväzok zotrvania v zmluvnom vzťahu 24 mesiacov splnila, čím nie je daný predpoklad č. 1 vzniku škody.

Pokiaľ ide o samotný vznik škody (predpoklad č.2), k tomu súd uvádza - podľa § 442 ods.1 OZ uhrádza sa skutočná škoda a to, čo poškodenému ušlo (ušlý zisk).

Občiansky zákonník nedeňuje pojem skutočnej škody a ušlého zisku. Škoda sa chápe ako ujma, ktorá nastala (prejavuje sa) v majetkovej sfére poškodeného a je objektívne vyjadriteľná všeobecným ekvivalentom, tj. peniazmi, a je teda napravitelná poskytnutím majetkového plnenia, predovšetkým poskytnutím peňazí, ak nedochádza k naturálnej reštitúcii (porovnaj R 55/1971, s. 151).

Skutočnou škodou sa rozumie ujma spočívajúca v zmenšení majetkového stavu poškodeného a reprezentujúca majetkové hodnoty, ktoré bolo nutné vynaložiť, aby došlo k uvedeniu veci do predchádzajúceho stavu (R 55/1971, s. 153).

To, čo poškodenému ušlo (ušlý zisk), je ujmom spočívajúcou v tom, že u poškodeného nedôjde v dôsledku škodnej udalosti k rozmnoženiu majetkových hodnôt, aj keď sa to dalo očakávať s ohľadom na pravidelný beh vecí (R 55/1971, s. 152).

Podľa navrhovateľa mu vznikla škoda ako rozdiel medzi trhovou cenou MT a jeho akciovou cenou. Aj keby bol splnený zo strany odporkyne predpoklad protiprávneho úkonu, k uvedenej škode (napriek deklarácii uvedenej v bode 3.7 Dodatku) by nedošlo. Podľa názoru súdu za škodu nemožno považovať to, že v rámci ofenzívnej obchodnej politiky navrhovateľa tento predáva MT za nižšiu ako skutočnú cenu. Účel sledovaný teraz navrhovateľom podaným návrhom bolo možné dosiahnuť iným spôsobom (napr. podmienením právneho úkonu). Rozdiel medzi skutočnou a akciovou cenou MT, tak nie je následkom (tvrdeného ale

nepreukázaného) protiprávneho úkonu odporkyne, ale výsledkom zmluvného konsenzu medzi navrhovateľom a odporkyňou. Tento zmluvný konsenzus nemôže byť zo strany navrhovateľa reparovaný prehodnotením jeho rozhodnutia, ak sa nespĺnia jeho očakávania, ktoré do zmluvného vzťahu s odporkyňou vkladal. K protiprávnemu zmenšeniu majetku navrhovateľa tak nedošlo, pretože tento za MT obdržal dojednanú kúpnu cenu.

S vyššie uvedeným záverom je spojené zároveň aj nesplnenie 3. predpokladu pre vznik škody (kauzálny nexus), pretože aj v prípade preukázania zavineného nezotrvania odporcu v zmluvnom záväzku po určitú dobu, dôvodom tvrdeného zmenšenia majetku navrhovateľa (ako uplatnenej škody) by nebol tento protiprávny úkon, ale kúpna zmluva s odporkyňou s obdržaním dojednanej kúpnej ceny.

Preto potom súd nárok na náhradu škody vo výške 297,- eur vrátane uplatneného príslušenstva z nej zamietol.

Pokiaľ ide o uplatnené príslušenstvo z nároku na cene služieb súd priznal navrhovateľovi aj nárok na úrok z omeškania a to vo výške 8,75 % ročne zo sumy 519,68 eur (ceny služieb) od 26.01.2013 (tj. odo dňa nasledujúceho po uplynutí lehoty na dobrovoľné plnenie stanovenej v pokuse o pokonávku) až do zaplatenia.

Nahliadnutím do prehľadu základných úrokových sadziieb Európskej centrálnej banky súd zistil, že ku dňu 26.01.2013 (počiatočnosť omeškania ohľadne ceny služieb) bola účinná základná úroková sadzba vo výške 0,75 %, ktorej zvýšenie o 8 percentuálnych bodov podľa § 3 ods. 1 a § 10c Nar. vlády 87/1995 Z. z. v znení neskorších predpisov predstavuje 8,75 %, (ide totiž o záväzkový vzťah, ktorý vznikol pred 01.02.2013, preto sa výška úrokov z omeškania riadi podľa predpisov účinných k 31.01. 2013).

Podľa ust. § 43 ods. 1 písm. a/ Zák.č. 351/2011 Z.z., podnik má právo na úhradu za poskytnutú verejnú službu.

Podľa § 517 ods. 2 Obč. zák., ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 ods. 1 Nar. vlády 87/1995 Z.z. v znení platnom do 01.02.2013, výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

O náhrade trov konania navrhovateľovi rozhodol súd podľa § 142 ods. 2 O.s.p., pretože navrhovateľ bol v tomto konaní v prevažnej miere úspešnejším účastníkom a jeho úspech v konaní predstavuje 63,63 % a neúspech 36,37 %. Pri výpočte úspechu a neúspechu navrhovateľa v konaní súd vychádzal z tohto, že uplatnená bola suma 816,68 eur, z ktorej súd navrhovateľovi priznal sumu 519,68 eur. Navrhovateľovi, ktorý si uplatnil trovy konania súd potom priznal náhradu trov konania vo výške rozdielu medzi jeho úspechom a neúspechom v konaní tj. vo výške 27,26 % (63,63 % - 36,37 %). Uplatnené trovy konania pozostávajú zo zaplateného súdneho poplatku vo výške 48,50 eur, z ktorej sumy 27,26 % predstavuje sumu 13,22 eur a z trov právneho zastúpenia za dva úkony právnej služby (prevzatie a príprava

zastúpenia, podanie návrhu), odmena za jeden úkon vo výške 51,45 eur + 2 x 8,04 eur režijný paušál + 20 % DPH spolu trovy právneho zastúpenia vo výške 142,78 eur, z ktorej sumy 27,26 % predstavuje sumu 38,92 eur.

Podľa ust. § 160 ods. 1 O.s.p. je odporkyňa povinná prisúdenú sumu a trovy konania zaplatiť navrhovateľovi do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku s tým, že v zmysle ust. § 149 ods. 1 O.s.p. trovy právneho zastúpenia zaplatí právnenému zástupcovi navrhovateľa.

Pre úplnosť súd poznamenáva, že pokiaľ si zástupca vedľajšieho účastníka pri vstupe do konania len v časti nároku na náhradu škody uplatnil trovy konania počítané zo sumy uplatnenej škody, t.j. v danom prípade zo sumy 297,- eur súd uvádza, že o jeho návrhu na náhradu trov konania nerozhodoval, pretože vstúpil do konania na strane odporkyne a podľa pomeru úspechu a neúspechu účastníkov v konaní bol v konaní v prevažnej miere úspešnejším účastníkom konania, ktorému vzniklo aj právo na náhradu trov konania, navrhovateľ a nie odporkyňa. Vedľajší účastník aj keď vstúpil do konania len v časti, je jeho nárok na trovy konania odvodený od celkového úspechu účastníka, na strane ktorého do konania vstúpil.

Preto potom súd nárok na náhradu škody vo výške 297,- eur vrátane uplatneného príslušenstva z nej zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie na Okresnom súde v Rimavskej Sobote v lehote 15 dní odo dňa doručenia jeho písomného vyhotovenia, v dvoch exemplároch.

Z odvolania musí byť zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sleduje, musí byť podpísané a datované a predložené v potrebnom počte rovnopisov tak, aby každý z účastníkov konania dostal jeden rovnopis a jeden rovnopis zostal na súde.

V odvolaní sa musí takisto uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že v konaní došlo k vadám uvedených v § 221 ods. 1 O.s.p., konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a O.s.p.) alebo rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2 O.s.p.).

Ak si odporkyňa dobrovoľne nesplní povinnosti uložené týmto rozhodnutím, má navrhovateľ možnosť domáhať sa svojich nárokov prostredníctvom exekúcie.